

ALLE ZES DE DOCHTERS LOWENSTEIN MOGEN STUDEREN

Het echtpaar Löwenstein, waarschijnlijk samen met jongste dochter Martha die het langste bij het koppel in Maastricht heeft gewoond.
(Collectie M. Zilverstmit)

Alfred en Hannchen Löwenstein wonen in het Duitse Ahaus, waar ze tussen 1899 en 1914 zeven kinderen krijgen: Bertha, Martha, Else, Regina, Lydia, Max en Ruth. Hun enige zoon Max overlijdt in 1911 op tweejarige leeftijd. Het echtpaar Löwenstein heeft een groothandel in leer en schoenmakersmaterialen. Ook hebben ze een leerlooierij.

HUN TROTS

Voor de Löwensteins is de opleiding van hun dochters heel belangrijk. Alle dochters studeren dan ook, wat heel uitzonderlijk was voor die tijd. Zo promoveert Else in de chemie en doet Bertha een secretaresseopleiding in Engeland.

ECHTPAAR WORDT OPGEPAKT

In de Kristallnacht van 9 op 10 november 1938 wordt hun winkel vernield en geplunderd. Vanaf dan worden Joden verdreven en vervolgd. In de eerstvolgende weken worden 30.000 Duitse Joden opgesloten in concentratiekampen.

TOCH NAAR MAASTRICHT

Alfred reageert vrij laconiek op een aantal waarschuwingen van omwonenden. De Löwensteins hebben zich altijd ingezet voor de gemeenschap in Ahaus, waardoor ze menen te kunnen rekenen op bescherming van de stad. Toch besluit het gezin naar Maastricht te verhuizen. In het voorjaar van 1939 verkoopt dochter Bertha het woonhuis en de zaak. Net als een aantal andere zussen vertrekt Bertha naar het buitenland. Het echtpaar vestigt zich in de Maastrichter Brugstraat 31. Na de bezetting van Nederland in 1940 wordt het voor de Löwensteins al snel weer gevaarlijk. Het echtpaar wordt opgepakt en vanuit kamp Westerbork naar Sobibor getransporteerd. Ze worden daar op 23 juli 1943 vermoord, drie dagen na hun aankomst.

TWEE STRUIKELSTEENTJES

In de Maastrichter Brugstraat liggen twee struikelsteentjes voor het echtpaar Löwenstein. Wat heel uitzonderlijk is: hun zes dochter hebben de oorlog overleefd.

De zes dochters Löwenstein in tuin.